

Nevelőotthonosok

*Mint riadt nyulak,
átfutnak a téren.
Egyik sörösüvegért kuncsorog,
a másik délceg árust
vesz célba apró tenyerével . . .*

*Mint riadt nyulak,
átfutnak a téren.
Üldözők és üldözöttek,
este lány-mosolyt álmodnak
a számozott paplanok hűvösébe.*

*Mint riadt nyulak . . .
s szemükből könny szökik
a Karácsonyfa tövében,
s nem látják, hogy a vadász
öltözik Télapójuk mezébe.*

Dal

*A kormos képű kisgyerek,
az leszek, az leszek újra.
Körmöm alja fekete lesz,
égett kenyérnek a héja.
Kényes társaim megverem,
a kormos képű kisgyerek,
az leszek, az leszek újra.
S tudom, megint szerelmes is.
Tudatlan nézem a Holdat,
imát rebegek a Holdnak,
csendben, mintha halott szólna.
Ha elhívsz hozzád, nem megyek,
mert félek rendőr-apádtól,
hamis, csúnya mosolyától,
anyádtól, néma anyádtól . . .
Félek, hogy szeretni fogsz majd,
nem fogom meg a kezedet.
Ne mondj meséket se nekem,
tüzes torkú sárkány leszek,
s félni fogsz, ha feléd megyek.
Tudom, a tengerek várnak,
horpadt mellű homokvárak,*

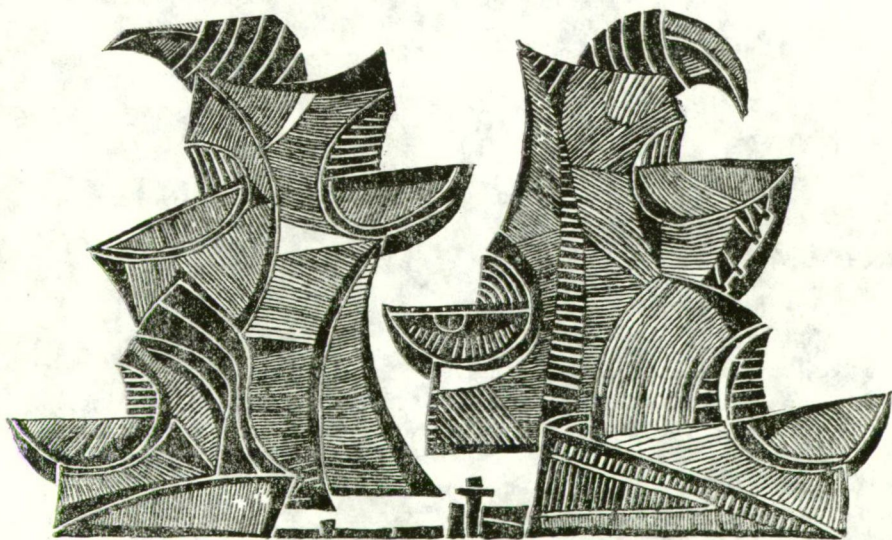
fölbúpsz, mint baba a táncban...
s ölelni foglak, ölelni
meleg fényű sugarakkal,
aransárga szavaimmal,
csúfos-bolond haragommal,
emlékemmél, tavaszommal...

Az agy reflexei

A beteg BABITS MIHÁLY

Csak az agy reflexei érzik
a mulandóság apró rezzenéseit.
Ilyenkor a fák tavaszba hajlanak át,
s az avarrá lett levelek zöldes mosollyal
felszöknek a tarlott ágak közé,
s az esős lég halványcsíkos függönyén át
éledni kezd a fény, a táj.

Mintha az illanó remény mutatná szárnyait:
madárciripelés emlékébe karol
a szenvedést büszkén viselő férfiszív.
Aztán újra a fájdalom szigorú csöndje...
Mint vézna testű aggastyán szakáll-
s hajszíne; szürke könnyeket tart
a bokrok riadt tenyere.

SZENTI ERNŐ GRAFIKÁJA